

Dvojmesačník Evanjelické cirkvi metodistickéj

POHNISKO

počítame s vami

Roč. XXXII (XXXIII)

máj – jún 2023

SLOVO KAZATEĽA

Si zaseknutý?

Skutočný príbeh

Priateľstvo, ktoré nezničila
ani smrť

ROZHOVOR

s Rebekou a Dankom
Zacharovcami

TÉMA

Biblia
alebo
mobil?

Jedno alebo druhé

Asi pred piatimi rokmi sme boli na jednej konferencii. Počas toho, ako sme počúvali kázeň, môj otec (teraz má 85 rokov) vytiahol mobil a niečo písal. Dosť ma to pobúrilo. Ako môže cez kázeň písať smsky? Po skončení bohoslužby som sa ho opýtala, prečo a komu odpisoval. Otec mi povedal: „Ja som si do mobilu robil poznámky z kázne. Zapísal som si myšlienku, ktorá ma oslovila!“ Odpoveď ma prekvapila. Ja si do mobilu poznámky dodnes neviem písať. Mám radšej papier a pero. Do mobilu si viem dávať akurát pripomienky a tie mi zvoní veľmi často 😊.

Mobil je dobrá vec. Máme v ňom správy, fotky, počasie, navigáciu, e-mail, a ďalšie veci. Máme v ňom prácu aj súkromie. A aj Bibliu. V predošlých generáciách mali ľudia veľmi obmedzený prístup k Biblii. Dnes to už neplatí. Napríklad na stránke www.biblia.sk (Slovenská biblická spoločnosť) sú rôzne preklady Biblie. Dajú sa čítať, počúvať, je tam aj časť Biblie pre nepočujúcich. Stránka šíri Božie slovo už 30 rokov, motivuje ku každodennému čítaniu a životu podľa Písma. Ponúka na predaj krásne Biblie v rôznych farbách a veľkostiach.

Práve Biblia je témou nášho dvojčísła. Biblia ako kniha alebo Biblia v mobile? Na to sme sa opýtali kazateľov z rôznych cirkví a tiež mladých ľudí. Ich odpovede nájdete v ankete a na stránke pre mládež. Inak biskup Mark Webb z USA čítal na Festivale viery z klasickej Biblie 😊. Božie slovo nestratilo na svojej hodnote a vďaka internetu je sprístupňované ľuďom po celom svete. Štatistika hovorí, že používanie YouVersion (najpopulárnejšej aplikácie na čítanie Biblie) zaznamenalo obrovský nárast v ukrajinskom jazyku. Uprostred toho, čo je pravdepodobne najťažšie v živote, sa ľudia obracajú na Bibliu, aby získali útechu, pokoj a nádej.

Na druhej strane niektorí ľudia uverili, keď našli napríklad v hotelovej izbe malú Bibliu (tzv. gideonku), ktorú do hotelov dávajú zdarma misijné organizácie. A tak je dobré jedno aj druhé. Či je to klasická Biblia alebo elektronická Biblia v mobile, dôležité je, aby nás Božie slovo premieňalo. Nech sú ním ešte mnohé životy ľudí zachránené, keď spoznajú Božiu lásku v Ježišovi Kristovi.

Milena Belková

Si zaseknutý?

Pred rokom som sa aj s niekoľkými priateľmi plánoval zúčastniť bežeckých pretekov cez prekážky, tzv. „Spartan race“. K príprave som pristúpil poctivo. Začal som tvrdo trénovať niekoľkokrát do týždňa a postupne som bol viac a viac pripravený na preteky. Nakoniec to ale dopadlo tak, že krátko pred pretekmi ma seklo v krížoch a bolo po mojich plánoch. Aj nám sa môže stať, že ostaneme zaseknutí a teraz nemyslím fyzicky, ale skôr v oblastiach, kde by sme chceli a mali fungovať aktívne. Niečo podobné sa stalo Matúšovi v texte z Evanjelia:

Keď Ježiš odtiaľ odišiel, videl na mýtnici sedieť istého človeka, ktorý sa volal Matúš. Povedal mu: „Nasleduj ma!“ Matúš vstal a nasledoval ho. (Mt 9,9)

Matúš bol človek, ktorý sa živil finančne lukratívnym, ale z pohľadu jeho súkmeňovcov, nie celkom čestným povolaním. Bol colník, čo znamenalo, že ostatní Židia sa na neho pozerali ako na kolaboranta, spolupracujúceho s Rimanmi a na zlodeja, obohacujúceho sa na bežných ľuďoch.

Božie slovo uvádza, že tam sedel – čo evokuje niečo pasívne. V Božom slove je pasivita vnímaná prevažne negatívne (Boh je aktívny; žiť s Bohom = byť aktívny a pod.). To naznačuje, že Matúš sa nejakým spôsobom zasekol vo svojom živote. Zaujímavosťou bol Matúš vykreslený v seriáli „Vyvolení“ (The Chosen) – je tam ako šikovný a vzdelaný mladý muž, ale samotár – zavrhnutý rodinou a spoločnosťou, túžiaci po zmene. Matúš cítil, že toto, čo robí, nie je ono, ale nevedel sa pohnúť, resp. nevedel kam sa vydať a ako. Na Židov sa nemohol obrátiť – pre nich bol zradca a zlodej; na Rimanov tiež nie – pre nich bol iba „užitočný hlupák“. Matúš ostal zaseknutý v živote a v práci, ktorú možno ani veľmi nemusel, ale nevedel si predstaviť nič iné

a hlavne nevedel, ako z toho von.

Zrazu sa na scéne objavuje Ježiš, ktorý akoby začul vnútorné volanie Matúša o pomoc, akoby porozumel jeho srdcu, jeho samote... Prichádza k Matúšovi a hovorí mu: „**Nasleduj ma.**“ Grécke slovo, vyjadrujúce túto výzvu má viacero významov. Doslova znamená „pripojiť sa k ceste“. Ďalšie významy sú: „sprevádzať“, „cestovať“. Hovorí sa tu o „životnej ceste“.

Hovorí o „nasledovaní niekoho“. Nasledovateľ je podriadený tomu, koho nasleduje. Je to ako v príbehu o ovečkách, ktoré nasledujú hlas svojho pastiera (Ján 10). Všetky tieto významy majú spoločné to, že hovoria o aktivite, nie sedení.

Matúš možno nechce veriť vlastným ušiam. Je dosť možné, že už počul o Ježišovi, ale zrejme mu ani nenapadlo, že by

si ho On vôbec všimol. Je dosť možné, že on sám by nikdy nenabral odvahu ho osloviť... A tu naopak Ježiš oslovuje Matúša: „Nasleduj ma!“ A on vstal a nasledoval ho.

Možno aj ty si ako ten Matúš – vo svojom živote si sa zasekol v nejakej oblasti; možno niekde „sedíš sám“ a okolnosti ťa dostali tam, kde si ani nechcel byť. Možno robíš to, čo nechceš robiť... Aj kresťanstvo sa stalo pre teba iba takou rutinou a už možno ani nerozumieš, prečo veríš, prečo sa modlíš a prečo chodíš do zboru.

Ježiš vidí tvoje srdce a prichádza aj dnes k tebe a hovorí ti: „Nasleduj ma. Mám pre teba niečo lepšie, niečo hodnotnejšie. Chcem uzdraviť tvoje srdce, odpustiť ti hriechy a viesť ťa po mojej ceste. A tak teda vstaň a poď za mnou.“

Vyjdí z pasivity, vyjdí zo strachu a zo samoty... vráť sa k tomu základnému – do spoločenstva s Ježišom.

Štefan Rendoš

Biblia alebo mobil?

Biblia patrí k životu každého kresťana. Prostredníctvom Božieho slova spoznávame Boha a nechávame sa meniť pod jeho vplyvom. Naše srdce sa mení, stáva sa poddajnejším nielen voči Bohu, ale aj smerom voči iným ľuďom. Dnes si ani nedokážeme predstaviť, že tak nebolo kedysi, dávno v stredoveku. Toto obdobie je historikmi považované za najtemnejšie obdobie. Ľudia nevedeli čítať a písať, vzdelanie bolo určené len pre hŕstku najbohatších, alebo pre mníchov žijúcich v kláštoroch. Toto sa však zmenilo vynálezom knihtače, kedy sa aj Biblia začala tlačiť a mohla byť tak distribuovaná aj pre obyčajných ľudí. To doslova spustilo revolúciu, keďže pospolitý ľud tak už nebol len prijímačom počutého Božieho slova, ale i samotným čitateľom a vlastníkom tohto klenotu. V dnešnej dobe máme možnosť výberu rôznych prekladov, a tak si každý môže vybrať preklad, aký komu najviac vyhovuje.

S digitalizáciou a dostupnosťou smartfónov však máme Bibliu dostupnú vždy a všade. Doslova revolúciu spustila aplikácia YouVersion (Biblia), ktorá je dostupná pre každého. A tak sme si akosi zjednodušili nosenie klasickej Biblie v tlačenej podobe. Pretože mobil má pri sebe každý vždy po ruke. Prijímamehovory a voláme, používame sociálne siete. Jednoducho sme si zvykli. A zvyk je železná košeľa.

Sme si akoby bližší, ale predsa vzdialenejší. Paradox dnešnej doby.

Podme sa ale bližšie pozrieť na samotnú verziu Biblie v mobile. Štúdie ukazujú, že v novembri 2021 dosiahla táto mobilná aplikácia svoj historický míľnik. Aj v 21. storočí teda stále čítame Bibliu. Ale tento revolučný vynález má však aj svoje proti. Sme v akejsi bubline. Ani si to neuvedomujeme. Nie sme dobrým príkladom ani pre naše deti, keď im prízvukujeme,

že smartfóny a tablety sú návykové a škodlivé. Ničime si zrak, môže nás častejšie bolieť hlava. A čo ak nám vypadnú mobilné dáta, alebo nemáme dostupnú wifi? Áno, je to pohodlnejší spôsob, ako mať Bibliu po ruke. Je dobré si niekedy dať „detox“. Ale kniha kníh vo svojej

tlačenej forme asi nikdy nestratí svoje čaro. Pri tom vôbec nevádi, že tú svoju sme kúpili pred XY rokmi, kým pri mobile sa naháňame len po najnovších modeloch. Pri klasickej papierovej Biblii nám neprekáža, že sú strany časom ošúchané, že stratili tú vôňu čerstvo vytlačeného papiera.

Nechcem tým povedať, že som proti aplikácii v mobile. Každý má svoj názor a tiež právo výberu. Veď Božie slovo nikdy nestratí svoju cenu a neminie ani svoj cieľ, k čomu bolo predurčené a Bohom poslané ku každému človeku. Výber je na nás.

Renáta Mihoková

Prostredníctvom Božieho slova spoznávame Boha a nechávame sa meniť pod jeho vplyvom. Naše srdce sa mení, stáva sa poddajnejším nielen voči Bohu, ale aj smerom voči iným ľuďom.

ANKETA

k téme Biblia alebo mobil?

Niektorí kazatelia používajú pri kázni mobil, iní Bibliu ako knihu a ďalší to možno striedajú. Oslovili sme kazateľov z viacerých cirkví, či je podľa nich dobré používať mobil na bohoslužbe (elektronickú Bibliu v mobile) alebo len Bibliu ako knihu – a prečo.

Možno patrím do starej školy, ale vo svojej kazateľskej službe preferujem Bibliu ako tlačennú knihu. Mám rád, keď môžem Božie slovo držať vo svojich rukách, keď môžem v ňom listovať a cítiť ten „knižný pach“. Poznáam kolegov, ktorí používajú elektronickú Bibliu, prednostne, v tablete. A či je to zlé? To určite nie! Na jednej strane môžu cirkevníci vidieť, že ich duchovný pastier kráča s dobou. Na strane druhej to na niektorých, najmä staršiu generáciu, môže pôsobiť zvláštne. Ale, ako hovorí apoštol Pavol: „...všetko nech sa deje slušne a v poriadku!“ (1Kor 14, 40)

Ivan, farár ECAV Bratislava-Dúbravka

Kážem s iPadom, biblické texty mám vypísané v mojich poznámkach ku kázni, inak svoje denné stíšenia robím s mobilom. Zároveň zapisujem do aplikácie moje poznámky, inšpirácie, čo mi Boh hovorí.

Miro, pastor AC

Keď kážem, tak je to z Biblie, nie z mobilu. Nechcem vyvolať pohoršenie u niektorých ľudí, keď by som kázal z mobilu. Preto si radšej zoberiem svoju Bibliu.

Osobne Bibliu čítam aj v mobile. Keď potrebujem nájsť nejaký verš, tak je to rýchlejšie v niektorých aplikáciách vyhľadať. Pri cestovaní a občas aj v práci, keď sa dá, tak si prečítam verše z mobilu.

Maroš, pastor spoločenstva El-Šaddaj

V nedeli pri kázaní používam veľkou tištěnou Bibliu. Studijný preklad. Je poriadne ošoupaná... Upokojuje mne, že ji mohu držet v ruce, ostatní vidí, z čeho čerpám a navíc v ní mám zasunuté poznámky ke kázání, Večeři Páně atp. Bibliu v mobilu používám pro svoje osobní

čtení, ale i na skupinkách a menších setkáních. Výborně se v ní hledá a mám v ní mnoho překladů, které se mi často hodí. Navíc je lehká a mám ji téměř vždy po ruce. Používám výborný program MyBible. Z mobilu čtu i různá „čtení pro tento den“.

Ctirad, kazateľ ECM v ČR

Nechcem pozerat' do telefónu, ale do mojej klasickej svätej Biblie. Na každej stránke mám podčiarknutý dôležitý verš, mám tam poznámky – a to nemôžem robiť v mobile. Niektorí ľudia si vedia robiť v tablete poznámky, ale moja Biblia ako kniha je pre mňa osobná. V americkej Biblii sú v strede odkazy na ďalšie verše. Som hrdý na svoju Bibliu. Nikde bez nej nechodím, ako ani bez trubky. Aj doma si čítam z Biblie. Na cestách alebo v lietadle je Biblia v mobile okej, je jednoduchšie dať mobil do vrecka. Ale ja žijem v živom Božom slove, nie v telefóne. Biblia je môj domov – naveky.

Mark, misionár z USA

Ja používam klasiku – knihu. Nechcem to hodnotiť – čo je dobré, snád' z času na čas je dobré veriacim pripomenúť, že máme „hmatať Slovo“, t. j. Bibliu. Výhody používania Biblie v klasickej forme sú mnohé: netreba dobíjať baterky, študent môže položiť Bibliu na stôl na intráku, stále sa asi ľahšie čítajú slová z papiera, ako z obrazovky...

Vôbec by som však „nesúdiť“ tých, čo používajú Bibliu v mobile. Podstatné je, aby sme si Písmo čítali, dali sa ním inšpirovať a premieňať. Slovo Božie nie je odkázané na tlačennú formu a šíri sa akokoľvek, a to je dobré.

Peter, kazateľ CB z Michaloviec

Pripraviť M. B.

Priateľstvo, ktoré nezničila ani smrť

Najneobyčajnejšie príbehy sa začínajú celkom obyčajne. Jedným pozdravom, tichým úsmevom, podaním rúk alebo ničím, čo malo vzhľad ako náhoda. Až čas ukáže, ako sa všetko rozpiše, čo sa stane, čo jedna všedná skúsenosť vytvorí. A potom, potom si ani nevieme predstaviť, že by sa tá obyčajnosť neprihodila, lebo by sme neboli takými, akými sme. Nenosi by sme kufre spomienok, chodili by sme po svete ako králi, čo ani nevedia, že stratili truhlice s pokladmi.

Zuzka sa v sprievode svojho manžela rozhodla, že stráví popoludnie prechádzkou. Hoci boli obaja manželia nevidiaci, vedeli sa pohybovať bez najmenších ťažkostí, vycibrenou schopnosťou orientácie mohli pokojne konkurovať i tým, zrak ktorých nevykazoval nedostatky. „Pomôžem vám nejak?“ zastavil sa pri dvojici starší pán, ochotne pripravený ponúknuť dľaň. „Ďakujeme, to je v poriadku.“

Rozhovor sa však neskončil, prebehlo vzájomné predstavenie sa a dokonca sa spomenula i viera v Boha, ktorou boli srdcia všetkých troch prešpikované. „A nepoznáte Mišku?“ spýtal sa starší pán, doložil i priezvisko a čo-to prezradil. Že aj ona je vyznávajúca kresťanstvo, že i ona nevidí. Manželia odpovedali záporne, ale Zuzku čosi zaujalo a zauznamenila si, že len čo prekročí domáci prah, vyhľadá si ženu na Facebooku. A tak aj bolo, nelenila, našla meno i priezvisko a ľahko sa dopracovala k informácii, po ktorej bažila. Prvé správy sa niesli v pomerne rozpačitom duchu, lebo obe ženy, aspoň na prvý pohľad, mali viac rozdielov. Jedna vydatá, druhá slobodná, jedna mladšia, druhá staršia.

Avšak keď sa rozprávanie priblížilo pod povrch a vytiahlo sa na svetlo i obdobie, keď si ich Boh našiel, zrazu sa každá odlišnosť musela skloniť pred pravým priateľstvom. Telefonovali si, stretávali sa, dlhočizné hlasové správy sa javili ako čosi prirodzené, bez čoho leto nie je letom a zima zasa zimou... Podelili sa i o zmysel pre humor, spoločne sa modlili a toľko si dôverovali. „Mohli by sme si založiť kapelu. Ja budem hrať na klavíri, tvoj otec by mohol brnkáť na gitare a ty môžeš spievať a tiež na niečom hrať,“ nadhodila raz Zuzka veselo.

...tam, medzi textami,
natrafla i na slová, ktoré
ju zaplavili, skrátili jej dych
a opäť vzbudili vzlykot,
ale tentoraz inakší.
Posiaty nádejou a pochopením.

„To iste, až na to, že ja spievať neviem a hrať už vôbec nie,“ protirečila Miška, ale rovnako i ona sa rozosmiala. „No a? Aj tak budeš spievať.“

Podobné debaty neboli ojedinelé, vždy, aj v údolí plnom súženia, sa našiel dôvod na smiech.

Priateľstvo trvalo desať rokov, keď sa otriaslo pod náporom správy takej strašnej, takej nečakanej, až sa z očí rinuli slzy. Zuzka ťažko ochorela, veľmi ťažko, a hoci sa modlilo, zúfalo sa prosilo Boha, nakoniec si ju povolal k sebe. Pre Mišku to bolo čosi nepredstaviteľné, a, pravdaže, nielen pre ňu, v dušiach všetkých zainteresovaných, či už boli spojení krvným alebo len citovým pútom, sa zatiahlo na dážď.

V jeden večer, bola to chvíľa nostalgická, sa Miške zachcelo listovať si vo virtuálnej konverzácii, aby si privodila stratené. A tam, medzi textami, natrafla i na slová, ktoré ju zaplavili, skrátili jej dych a opäť vzbudili vzlykot, ale tentoraz inakší. Posiaty nádejou a pochopením.

„Nič sa nekončí. Je super, že raz spolu budeme v nebi, a to už navždy.“

Mišel Mihoková

Dobré tipy pre rodičov

Modlitby za moje dievčatko

Priblížte sa k Bohu aj k svojej dcérke tým, že jej vzácny život budete vkladať do láskavých rúk Boha Stvoriteľa.

Začínajte či končíte svoj deň s pokojom. Tieto milé modlitby a utešujúce prisľúbenia z Písma vám pomôžu prosiť konkrétne a s dôverou o Božiu lásku, starostlivosť, ochranu a požehnanie pre vaše dievčatko. Kniha je plnofarebná v tvrdej väzbe.

Carolyn Larsen je tvorivou autorkou viacerých bestsellerov a skúsenou rečníčkou so zameraním na službu ženám a deťom. Prednášala na konferenciách a duchovných obnovách v Spojených štátoch, Kanade a Indii.

Carolyn napísala viac ako 50 kníh pre deti i dospelých. Keď práve nepracuje na ďalšej knihe, rada trávi čas so svojím manželom, ich tromi deťmi a vnúčatami.

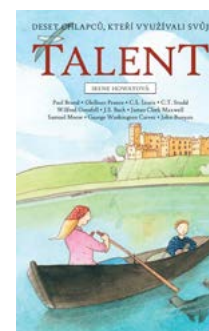
Úsmev, prosím

Pani učiteľka v materskej škole drieme na lavičke. Na pieskovisku je veľa detí s mobilmi. „Nebojíte sa, že sa vám tie deti zatúlajú?“ pýta sa jeden rodič.

„Kdeže by chodili! Wifi je len na pieskovisku.“ 😊

Deset chlapců, kteří využívali svůj talent

Čo môžeme urobiť pre Božiu slávu?

Z týchto desiatich chlapcov vyrástli úspešní muži. Každý z nich síce pôsobil v inom smere, ale dve veci mali spoločné: všetci úžasne uplatnili svoje nadanie a verili, že ich talent pochádza od Boha a Boh si praje, aby ho využívali.

Chirurg Paul Brand prinášal nádej malomocným v Indii. Botanika Ghilleana Pranca priviedla lásku k prírode do Amazónie, kde sa podieľal na zachraňovaní amazonských pralesov. Spisovateľ C. S. Lewis otvoril dvere do Narnie a súčasne i srdcia mnohých ľudí pre vieru v Ježiša. C. T. Studd vynikal na kriketovom ihrisku a misijnom poli. Lekár Wilfred Grenfell zachraňoval chorých v arktických krajinách.

Nad hudbou skladateľ J. S. Bacha žasne mnoho poslucháčov aj v dnešnej dobe. Fyzika Jamesa Clerka Maxwella priviedla viera v Boží poriadok vesmíru ku kľúčovým objavom na vedeckom poli. Telegraf, ktorý vynášiel Samuel Morse, prispel k záchrane mnohých životov. Výsledky bádania, ktoré robil George Washington Carver, pomohli v Amerike mnohým chudobným poľnohospodárom. A John Bunyan strávil kvôli svojej viere celé roky vo väzení a napísal tam knihy, ktoré prehovárajú aj k súčasným čitateľom.

Knihy si môžete zakúpiť vo vydavateľstve Porta Libri, www.porta.sk.

Zaschnuté kvapky slz

Mladých ľudí sme sa opýtali, či používajú klasickú Bibliu alebo elektronickú. A či je podľa nich dobré používať mobil na bohoslužbe alebo len Bibliu ako knihu.

Mari B.:

Za seba môžem povedať, že mobil používam iba občas, mňa to rozptyľuje... Mám rada vôňu kníh a že si môžem perom písať poznámky na okraj, takže za mňa určite papierová Biblia.

Rebeka K.:

Vždy som bola zástancom klasického Božieho slova – tlačenej verzie, ALE v poslednej dobe asi 99 % času využívam elektronickú formu. Spočiatku som Bibliu online používala iba na porovnávanie prekladov – slovenských, či zahraničných a taktiež na čítanie komentárov, rôznych štúdií a výkladov k Slovu... hoci vlastným aj veľmi hrubú študijnú Bibliu (v angličtine, s peknými obrázkami, tabuľkami a vyučovaním). K elektronickej verzii sa uchýľujem práve kvôli pre mňa momentálne praktickejšej stránke, avšak na tlačenu verziu Biblie som jednoznačne nezanevrela, nedám na ňu dopustiť a je plná rôznych osobných poznámok, zážitkov a „vysvetlení“. Pre mňa sú v nej pamätné veci, nakoľko so mnou táto „knížka“ prežila všetky milníky na mojej ceste, doma aj v zahraničí, a je ich živým svedkom. Dokonca sú v nej aj zaschnuté kvapky slz, ale hlavne mnoho vecí, čo mi pripomína, ako ma Pán viedol a v jednotlivých životných obdobiach a situáciách so mnou jednal.

Niektó si píše zápisník, ja to mám všetko vo svojej Biblii. (Aj keď sa tam samozrejme všetko už nezmesť... Niekomu to môže prísť nerešpektujúce, tiež mi to tak zo začiatku prišlo, aj keď som mala svoje dôvody a samozrejme tú „popísanú“ Bibliu milujem.) Páči sa mi, že si viem hneď zaspomínať a pripomínať aj presné miesto, kedy čo Pán urobil. Späť však k verzii, používam Bibliu v mobile väčšinou najmä zo spomínaných praktickejších dôvodov – čo zna-

mená, že ju viem jednoduchšie uchopiť do rúk v rôznych situáciách (namiesto väčšej knihy), mám rýchlejší prehľad/prístup k obsahu, poprípade dohľadanie komentárov atď. a viem si urobiť aj snímku obrazovky. Čo sa týka toho, aby ma nič iné pri čítaní nevyrušovalo, riešim to režimom „do not disturb/nerušiť“. Takže mi v tom čase nechodia správy ani žiadne iné notifikácie. Samozrejme nie je nad to, keď si môžete vlastnoručne listovať – vtedy je ten pohľad zase úplne iný... Takže za mňa majú obe verzie svoje výhody a nie som ani proti jednej, ani proti druhej, aj keď rozumiem, že to môže vyzeráť zvláštne, keď v zbore všetci vytiahnu mobily.

Zuzka:

Biblia ako kniha je na čítanie vždy lepšia, pokiaľ je taká možnosť. Človek môže lepšie sledovať kontext. Avšak vrecková Biblia – gideonka – je tiež dobrý pomocník. V mobile je to praktické najmä pri cestovaní, mobil používame počas celého dňa a ten sa akoby stáva našou Bibliou. Preto by mala mať miesto aj tam. Taktiež je vo viacerých jazykoch, a preklady sa dajú porovnávať. Prinesie mi často povzbudenie cez notifikácie. Takto v kombinácii sa pekne dopĺňajú.

Štefan Jozef:

Lepšie sa cítim, keď mám na bohoslužbe v ruke Bibliu. Je to pre mňa prehľadnejšie. Tým, že je to kniha, lepšie si viem zaznamenať poznámky, to, čo ma osloví, alebo to, čo mi Boh zjaví. Viem sa k tomu vrátiť. Keby som mal na bohoslužbe Bibliu v mobile, možno by ma to lákalo, išiel by som na Messenger, odpísal niekomu... Moju Bibliu by som nedal za nič: mám tam poznámky, myšlienky, veci, ktoré mi zjavil Boh. Je to poklad.

Za odpovede ďakuje Milena Belková.

Ježiš žije!

Keď známy spevák **Michael W. Smith** z USA oznámil na svojej stránke, že bude mať turné po Európe, sledovali sme, kam pôjde. Potešilo nás, že príde aj do Maďarska a Poľska. Vybrali sme si to prvé. Už 20 rokov sa v Maďarsku konajú akcie s názvom Ez az a nap! (Toto je deň!). Názov je na základe Žalmu 100. Ide o Večery chvál, na ktorých sa spievajú rôzne známe piesne a vyvyšuje sa meno Ježiš s kapelami z rôznych krajín. A tak sme sa v sobotu 15. apríla 2023 s radostným očakávaním vybrali do maďarského mesta Veszprém. Najprv spievali tri maďarské kapely, jedna aj so spevokolom, oblečeným vo farbách maďarskej zástavy. Viaceré piesne sme poznali a mohli sa pridať. Michael s kapelou spieval známe a obľúbené piesne, a tak sa rozospievala celá hala, keď znelo: Náš Pán, On je kráľov Kráľ; Haleluja, lebo Boh všemocný vládú má; Hudba dohráva; Nad všetky Kráľ (Above all)... Usporiadatelia rozdávali transparenty Ježiš žije/Jesus is alive/Jézus az élet. Štyri hodiny prešli veľmi rýchlo. Na konci vystúpenia dal Michael W. Smith výzvu k prijatiu Pána Ježiša ako svojho Spasiteľa a Záchrancu. Po skončení sme sa rozhodli na Michaela počkať. Nebolo to jednoduché, ale nevzdali sme to. Najprv sme stretli hudobníkov, ktorí s ním hrajú v kapele. S každým sme sa odfotili, čo ich prekvapilo, pretože väčšinou chcú ľudia fotku len s Michaelom. Poďakovali sme im za ich službu. Nakoniec sme sa stretli aj s Michaelom. S radosťou a vďačnosťou Bohu za tento večer sme sa vrátili domov.

CampFest má 25 rokov

Multižánrový open-air music festival **CAMPFEST** oslavuje 25. výročie a vy môžete byť pri tom! Tento rok sa festival uskutoční **3. – 5. augusta** na Ranči v Kráľovej Lehote, v údolí Nízkyh Tatier s témou: **KTO SI TY?**

Hlavným motívom organizátorov jedného z najväčších kresťanských festivalov na Slovensku nikdy nebolo „len“ zorganizovať skvelú akciu pre ľudí všetkých vekových kategórií. Ich víziou je vytvoriť priestor, kde si účastníci môžu nielen užiť skvelé koncerty, atmosféru či jedlo, ale najmä vnútorne načerpať, budovať svoj vzťah s Bohom a uchopiť svoj potenciál, čo sa nikdy nezaobíde bez množstva nových kamarátstiev a skvelých zážitkov. Už roky podporujú a tvoria spoluprácu naprieč mnohými denomináciami a veľmi im záleží na mladej generácii.

Na čo sa môžete tešiť a kto príde?

– **David Funk** (Bethel Music, USA), rapper **Guvna B** (UK), Thabata Oliver (BR) a **više 30 slovenských a českých kapiel a interpretov**,

– známi speakri & množstvo prednášok, seminárov a diskusií na aktuálne témy,

– možnosť osobného poradenstva, kemping, športy, program pre deti, atrakcie, zoo & mnoho ďalšieho.

Viac info a predpredaj vstupeniek na: www.campfest.sk.

Oslava nových začiatkov

Globálna metodistická cirkev oslavila 1. mája 2023 svoje prvé narodeniny. Nejde však o žiadne nové zoskupenie. Formálne sa muse-la ustanoviť ako nová denominácia, ale všetci jej členovia sú dlhodobí metodisti, zakotvení v učení Písma a vyznávajúci vieru apoštolov. Slovenská ECM sa pripojila ku GMC v polovici októbra 2022 na základe rozhodnutia našej Ob-lastnej konferencie. Na našom nedávnom stretnutí v Kráľovej Lehote nám náš biskup Mark Webb s úsmevom pripomenul, že striktné vzaté sme ho predbehli – metodisti na Slovensku sa stali súčasťou GMC skôr ako on.

Po dlhom období bez spoločných stretnutí sme sa tešili, že náhle ohlásená osobná návšteva biskupa v Európe nám poskytla príležitosť zísť sa vo väčšom počte v krásnom prostredí v srdci Slovenska. Festival viery sme si predstavovali ako príležitosť pre vzájomné spoznávanie sa, spoločné vystrojenie, načerpanie povzbudenia a nových inšpirácií do našej služby.

Metodistické zbory na Slovensku sú od seba často veľmi vzdialené, slúžia v odlišných kontextoch a rôznym skupinám ľudí. Prirodzene robíme veci inak. Stretnutia ako tieto nám môžu pomôcť preklenúť rozdiely, spoznať prí-behy toho druhého a poučiť sa z jeho skúsenos-tí.

Z toho, čo som videla a počula počas Festivalu viery, sa zdalo, že mnohé z našich nádejí sa naplnili. Vzťahy sa utužili, vznikli nové priateľstvá, názvy zborov sa pre mnohých spojili s tvármi reálnych bratov a sestier. V sobotu sme mali možnosť načerpať aj nové zručnos-ti či vedomosti. Verím, že nabudúce sa zídeme v ešte hojnejšom počte a Festival viery bude-mo môcť využiť aj na stretnutie rôznych skupín z celého Slovenska - detí, dorastu, mládeže, žien, učiteľov besiedky atď. Možností a poten-ciálu máme dosť.

Spolu s apoštolom Pavlom vyznávam svoje presvedčenie, že ten, kto v nás začal svoje dob-

ré dielo, aj ho dokončí. Možno nás je málo a možno sa nám niekedy zdá, že nemáme na viac. Cirkev však netvoríme iba my sami ako ostrov. Sme súčasťou globálneho metodistického hnu-tia. Ako to aj biskup pripomenul, ak sa vrátíme ku svojej prvej láske a ku koreňom metodizmu, náš strom môže vyrásť a bude prinášať ovocie pre naše komunity, dokonca aj naše lístie bude liečivé. Toto slovo zasľúbenia nech nás sprevá-dza do nášho najbližšieho stretnutia.

Na záver patrí veľké poďakovanie organi-začnému tímu a všetkým, ktorí sa dobrovoľne podľa potreby pridali do služby. Museli sme prekonať množstvo prekážok a nečakaných zádrhelov. Som vďačná všetkým, ktorí v nich zbadali príležitosť slúžiť a ponúkli už teraz svoju pomoc pre budúcoročný Festival. Ako sa spieva v jednej piesni: *Niet väčšej radosti, ako spoločne pracovať na Pánovom diele!*

Gabriella Kopas, predsedajúca staršia

Festival viery sa konal 6. – 7. mája 2023.

Program v sobotu 6. mája 2023

Stretnutie biskupa s kazateľmi a delegátmi zborov
Chvály: Mazúrovci (Gerlachov)
a Ivana Javornická (Dolný Kubín)

Workshopy (vystrojenie) – evanjelizácia, učenie-tvo, služba:

Gabriella Kopas, Svetlana Kómvies Francisti,
Samuel Javornický

Večer modlitieb a chvál:
James Evans a Mark Bruner

Nedeľné bohoslužby s Večerou Pánovou

Kázeň: biskup Mark Webb (USA) na text
z 2Tim 1, 1 – 14

Chvály: Luboš Tagaj a kapela zo západného
Slovenska

Konala sa slávnostná ordinácia lokálnych kazate-ľov na diakonov a prijatie
ordinovaných starších do GMC.

Počas zhromaždení sa konal program pre deti
(Milena Belková, Eva Uličná a pomocníčky).

Ordinácia diakonov

Chvály v sobotu

Biskup
Mark Webb
z USA

Prijatie ordinovaných starších do
GMC

Detický program

Chvály v nedeľu

Biskup a
sestry
z Gerla-
chova a
Slavko-
viec

Deti
vonku

Slovenské jedlá sú tie najlepšie

To sú slová Rebekah Zacharovej, ktorá od roku 2013 býva s rodinou v Anglicku. Jej otec Robert Zachar pôsobil na Slovensku ako kazateľ a neskôr ako superintendent. Rebekah prišla v máji na 4 dni na Slovensko k starým rodičom a podarilo sa jej prísť aj na Festival viery ECM. Daniel býva teraz v Čechách a aj on občas zabľúdi k starým rodičom na Slovensko. Obidvaja veľmi dobre hovoria slovensky. Najprv sme sa opýtali Rebekah na rodinu.

Ako sa majú rodičia?

Myslím, že mama a otec sa majú dobre. Otec je kazateľ v troch zboroch a vo štvrtom je na pol úväzok, takže každú nedeľu je niekde inde. Má s tým plné ruky práce, ale mama mu pomáha a aj my dievčatá často chodíme s ním tam, kde káže, aby nebol sám. Mama sa stará o rodinu a popritom sa veľa venuje zboru ako dobrovoľníčka. Hrá na klavíri, vedie detské besiedky a krúžky pre mamičky s malými deťmi a tiež sa stará o sklad so školskými uniformami.

Povedz nám niečo o Emílii, ktorú doma voláte Emi.

Emi má 10 rokov. Rada kreslí, píše, má rada počítačové hry. Snažíme sa ju trochu odpútať od počítača, tak sa nám to čiastočne darí tak,

že začala hrať na klavíri. Zatiaľ nechodí do hudobnej školy, mama ju učí doma. Emi má sen, že bude spisovateľka a ja jej budem ilustrovať knihy 😊.

Čo má novú Katka?

Katka má 16 rokov, už má občiansky preukaz a momentálne ju čakajú v škole záverečné skúšky. Po nich si musí vybrať, kam pôjde ďalej. Vyberá si z troch škôl: armáda, catering a veterinárstvo. Veľmi by chcela ísť do armády, aby sa naučila disciplínu, ako sama hovorí. Lenže v decembri pri korčuľovaní spadla, zlomila si ruku a nestihla ísť pozrieť na prehliadku školy. Ak by sa dostala na túto školu, už by nebývala doma. Tak uvidíme, ako to všetko dopadne. Najskôr si asi vyberie catering na škole v Broadstairs.

Daniel nám odpovie sám, ako sa má. Tak povedz, Rebekah, niečo o sebe.

Mám 22 rokov. Minulý rok som skončila bakalárske štúdium v ilustrácii a začala som pracovať ako sekretárka v komunitnom centre Nádej. Toto denné centrum s kaviarňou a bufetom slúži starým ľuďom, nezamestnaným, osamelým, postihnutým, ale aj mladým. Je tu bezpečný priestor pre ľudí, kde môžu byť celý

deň, nemusia byť doma sami. Okrem zamestnancov pracuje v centre aj veľa dobrovoľníkov. Ja tu pracujem tri dni v týždni, zvyšok týždňa pracujem v reštaurácii.

Po skončení vysokej školy si sa vrátila bývať domov?

Áno. Keď som študovala na vysokej škole ďaleko od domu, vyskúšala som si, čo je to bývať sama. Teraz som rada, že keď sa vrátim z práce, je tam moja rodina a porozprávame sa, čo sme cez deň zažili. Keď večeríme, je to často prvýkrát, že sa v ten deň vidíme, lebo každý odchádza ráno z domu inokedy. Takže za 15 minút sa navečierame a potom sedíme veľakrát aj hodinu a rozprávame sa.

Čo také zaujímavé preberáte, že sa nikto neponáhľa preč od stola?

Pre mňa je vzácné, že sú večer rodičia doma a rozprávame sa, aký sme mali deň. Otec je srandista, veľa sa smejeme, lebo nám rozpráva všelijaké zážitky z detstva, ktoré prežil v Sereďi, aké to bolo iné, keď vyrastal. Rozpráva aj historky a príbehy z vojenčiny, takže sa veľa smejeme a potom má každý z nás dobrú náladu. Emi nerozumie dobre slovensky, preto jej mama prekladá, aby vedela, na čom sa smejeme.

Keď máte doma slovenskú večeru, čo zvyknete jesť?

Strapačky, bryndzové halušky, šúľance, perkelt, tvarohové guľky, rôzne koláče. Veľmi sme sa s mamou tešili, keď sme našli v obchode bryndzu. Slovenské jedlá sú tie najlepšie, ktoré máme. Ja som sa teraz naučila piecť Marlenku, lebo u nás sa nedá kúpiť.

Z čoho máš v týchto dňoch radosť?

Zo slnka 😊. Teším sa teraz z malých vecí, z pekného dňa alebo keď viem, čo bude na večeru, vopred sa na ňu teším. Stromy sú zelené, kvitnú čerešne. Ráno, keď idem do práce, je ešte všade ticho, tak môžem pozorovať prírodu, stromy, záhradky pri domoch, nádychom sa čerstvý vzduch, lebo potom idem do práce a

som celý deň vnútri v budove.

Na fotke vidíme kocúra. Máte aj iné zvieratá?

Máme dve morčatá a činčilu. Kocúr je samozrejme ryšavý, aby zapadol do rodiny 😊. Aj jedno morča je ryšavé.

Čo sa Ti páčilo v Kráľovej Lehote, kde sa konal Festival viery?

Príroda a spoločenstvo. Bolo dobré vidieť všetkých bratov a sestry. Keď prídem na Slovensko, do hociktorého zboru, ako keby som prišla domov.

Rebekah, ďakujeme za rozhovor.

Danko, môžeš povedať čitateľom niečo aktuálne o sebe?

Mám 21 rokov a momentálne sa nachádzam v Českej republike, konkrétne v Mníchovom Hradišti a v Mladej Boleslavi, kde pracujem ako stážista pre Škodovku. Pracujem vo vývoji, špecificky na oddelení brzd. Stáž mám ako povinnú časť môjho vysokoškolského štúdia, ktoré absolvujem na vysokej škole v Loughborough (Loughborough je malé mestečko v strede Anglicka medzi mestami Nottingham a Leicester), môj program sa volá *Automotive Engineering*, čo je vlastne strojárské inžinierstvo, zamerané viac na automobilový priemysel. To znamená, že v Mladej Boleslavi som len dočasne. Prišiel som minulý rok v auguste, a tak po doplnení roku sa v auguste vrátim do Anglicka, kde dokončím bakalárske štúdium a uzavriem študentskú etapu môjho života. A čo bude potom? Sám neviem, či si ešte spravím magisterský stupeň štúdia alebo si nájdem prácu. Rád by som pracoval v automobilovom priemysle, ale kam ma nakoniec Boh zavedie, tam pôjdem.

Občas prichádzaš na víkend k starým rodičom do Sereďe. Dá sa Ti prísť aj na bohoslužby?

To je iste jeden z hlavných faktorov, ktorý ma motivoval absolvovať stáž v Českej repub-

like, keďže mi to umožňuje chodiť dosť často na Slovensko. Navštevujem starých rodičov a zvyšok mojej rodiny, ktorých zvyčajne vidím raz do roka. A tiež mi to dáva možnosť zúčastniť sa na bohoslužbách v Seredi a stretnúť sa s ľuďmi zo zboru, ktorých som tiež už dlhé roky nevidel. Väčšinou chodím do zboru v Seredi, ale už som bol aj párkrát v Trnave či v Sládkovičove, napríklad počas Veľkej noci. Viackrát sa mi už stalo, že som stretol niekoho koho síce ja nepoznám, ale skrze mojich rodičov oni mňa poznajú. Nedávno ma veľmi potešilo, keď som sa mohol zúčastniť Festivalu viery v Kráľovej Lehote a kde som mohol stretnúť ľudí zo zboru v Michalovciach, z miesta, kde som sa narodil, ale nebol som tam už 15 rokov. Mal som aj možnosť zúčastniť sa na akcii Dobrý trh v Bratislave a pomôcť s detským programom, kde nakoniec prišlo veľa detí a bolo s nimi veľa zábavy.

Čo ťa teší v poslednom čase, z čoho máš radosť?

Rád športujem, veľa hrám futbal, často chodím na turistiku a keďže bývam blízko Českého raja, tak mám veľa pekných miest na prechádzky. Tiež ma baví hudba, vždy, keď mám čas a spolubývajúci nie je doma, vytiahnem gitaru. Každý štvrtok po práci chodím na Awanu, čo je misijný program pre deti, ktorý v Mladej Boleslavi organizuje zopár ľudí zo zboru CB, kam chodím. Každý štvrtok sa stretáme na detskom ihrisku pri základnej škole, zhromaždíme deti a hráme s nimi rôzne hry a potom ich učíme niečo z Biblie. Je vidieť, že deti zaujíma okrem

hier aj príbeh. Som veľmi rád, že im môžeme takto zvestovať evanjelium, pretože pre mnohé z nich je to jediné miesto, kde môžu počuť o Bohu.

Daniel, aj tebe ďakujeme za odpovede.

Pripravila Milena Belková

Pozri sa na nebo, srdce ti zaplesá, blíž k Tebe, Pane môj, tam, kde sú nebesá.

Chválim Ťa, Ježišu, vďaku Ti vzdám, každému vypoviem, ako rád Ťa mám. Pri nohách Tvojich, Pane, každý deň ostávam.

Slovo Tvoje pravda je, vedie ma každý deň.

A ja ho prijímam.

Ďakujem, Pane Ježišu, za Tvoju obeť na kríži,

za lásku Tvoju veľkú, nech každý sa k Tebe priblíži.

Ty miluješ nás bez rozdielu, či veľkí sme, či malí, záleží Ti na každom, kto Ťa vrúčne chváli.

No miluješ aj hriešneho a chceš, aby činil pokánie a dosiahol života večného.

Dana Vaľová

Viete si predstaviť život bez mobilu?

Šesť vecí, ktoré ľudia robili, keď nemali mobil

Asi je ťažké pre niektorých si niečo také pripustiť, ale áno, mobily neboli našou ľavou ani pravou rukou, nemávali sme ich pod hlavou, ani vedľa postele. Teraz sa ich nechceme vzdať, a ani na to nemáme dôvod, sú našimi pomocníkmi, radcami, tak trochu (alebo aj viac) spoločníkmi, máme v nich pamäť, spomienky aj nápady do budúcnosti. Keď ale kedysi spoločnosť ešte úchvatné mobilné telefóny nemala, ako si vôbec vtedy žijúci poradili?

Rozprávali sa

Tí, čo nemali mobily, sa, áno, možno to bude šokujúce, medzi sebou vzájomne rozprávali. Niežeby sme to my nerobili, aj nám je daná schopnosť komunikácie, ale iste sa nestávalo, že dvaja vysedávali v kaviarni, riešili dôležité aj menej dôležité otázky, pričom jeden alebo obaja by pohľadom odbiehali inam. Na obrazovku mobilu. Nie, vtedy také niečo bolo nemysliteľné, a tak ostávalo len sa sústrediť na konverzáciu, hoci či už rozprávajúci sa boli myslou prítomní alebo sa túlili, to veru zaručiť neviem.

Pýtali sa

S výrečnosťou súvisí i ďalšia vec, ktorú ľudia robievali častejšie, oveľa častejšie než my, lebo v podstate ani nemali na výber. Keď sa totiž stratili, alebo len jednoducho šli niekam po prvý raz a nepáčila sa im predstava trmácania sa hore-dole, jednoducho sa spýtali. „Viete mi, prosím, povedať, ako sa dostanem na túto ulicu?“ vypytovali sa, lebo mapy v mobiloch ani iné systémy, ktoré nám dnes uľahčujú život a odbremeňujú nás od blúdenia, nemali.

Odvoz

Kedysi, keď nebývali mobily, neexistovala ani možnosť objednať si taxík prostredníctvom nejakej aplikácie, a tak sa museli spoľahnúť na iné spôsoby. Jednak si mohli privolať šoféra na ulici, hoci, ako nám je asi všetkým jasné, nebol to klasický taxík a jeho šoférovi sa nevravelo pán taxikár, ale princíp bol rovnaký – mohli ste nastúpiť, nadiktovať adresu, usadiť sa a, ako inak, i zaplatiť bolo nutné.

Hudba

Aj bez mobilných telefónov sa počúvala hudba, nie je to nijaký výmysel či vymoženosť 21. storočia, piesne sprevádzali ľudstvo odjakživa. Niekedy si spievali len tak, hoci to už zachádzam do veľkej histórie, ale vždy bola príležitosť, ako sa dal svet obohatiť aj melódiami. Rádiá, platne a ozaj, pamätáte si na walkmany? A všelijaké prehrávače, do ktorých sa dávala kazeta, a keď sa náhodou pokazila, čo sa po viacnásobnom počúvaní celkom ľahko mohlo stať, znelo to až strašidelne, ako hudba z inej planéty.

Noviny

Kedysi sa oveľa viac čítali noviny, aj keď nedovoliť si tvrdiť, že už nikto nikdy neskláňa zrak k popísaným stránkam, ale predsa len, väčšinou hlavy klesajú do mobilov. Vtedy ale čítali, najmä po vynájdení kníhtlače sa spustila hotová senzácia, chceli čítať všetko, a dokonca sa myslelo aj na tých, čo čítať nevedia. Fungovali akísi predčítači, ktorí pokojne aj veľkým skupinám nahlas čítavali, niekde vo svete sa učenci špecializovali viac na čítanie z Biblie, inde siahli aj po niečom nenábožnom. A keď vznikla bulvárna tlač, ach, to len bola paráda. Články s cieľom šokovať a priťahnúť pozornosť vychádzali v nedeľu, čo znamenalo, že mnohé ženy, ale aj muži sa nevedeli dočkať, kedy vstanú a začítajú sa do pikantnejších príbehov.

Pamäť

Nielen mobilná, ale aj ľudská pamäť slúži celkom dobre, kedysi si vystačili len s ňou a pokiaľ viem, veľmi sa nestážovali. Naspamäť vedeli to i ono, zdokonaľovali sa v spomínaní, niekedy si stretnutia dohadovali mesiac vopred, a aj keď nepila nijaká pripomienka, aj sa tam dostavili.

No a napokon vedeli ste, že:

Existuje fóbia, pri ktorej sa človek bojí pustiť svoj smartfón z ruky? Že sú krajiny, kde stále mobil nepoužívajú? A že je svetový deň, kedy by sme všetci mali vyskúšať 24 hodín nepoužívať mobil?

Mišel Mihoková

Adria Connection

V máji tohto roka sa konalo prvé stretnutie európskych metodistov pod názvom Adria Connection. Zúčastnili sa ho krajiny, v ktorých metodisti vyznávajú presvedčenie, že Písmo je najvyššou autoritou pre vieru a život.

Keďže nie vo všetkých krajinách v našom regióne mali možnosť oddeliť sa od UMC a zvoliť si inú cestu, do chorvátskej Crikvenice docestovali delegáti iba z ôsmich krajín od Baltiku po Jadran. Reprezentovali sme tri denominácie, hlásiace sa k wesleyánskej tradícii – GMC, UMC a Nazaréno.

Náš spoločný čas sme využili na vzájomné informovanie sa o stave metodizmu v našich krajinách, v akom kontexte slúžime, ako sa nám darí a akým výzvam čelíme. V diskusiách sme po týchto správach mali príležitosť nachádzať styčné body, hľadať možnosti spolupráce a inšpirovať sa z riešení, ktoré našli naši bratia a sestry vo svojich vlastných krajinách.

Odzneli aj veľmi inšpirujúce prednášky, ktoré ešte viac rozšírili našu perspektívu – čo všetko je možné, keď sa spoľahneme na Hlavu Cirkvi, nášho mocného vzkrieseného Pána Ježiša Krista pri konaní poslania, ktorým nás poveril.

Vďaka Bohu za mnohé povzbudenie, mnohé nové kontakty a jednotu medzi nami. V každom rozhovore, v každej modlitbe nás Boh znovu utvrdil, že nikto z nás nie je sám. Jedni sa už oddelili a pridali sa do GMC. Iní sa už rozhodli, že UMC opustia, ale ešte sú na ceste von. Iní toto rozhodnutie zatiaľ nemohli zodpovedne urobiť z praktických a finančných dôvodov. To, čo sme však vnímali všetci veľmi jasne, bola jednota, ktorú spôsobil Pán Cirkvi. Bez ohľadu na to, kde na tej ceste sme, sme jedna rodina a chceme sa podporovať modlitbami i prakticky. Svet okolo nás potrebuje naše spoločné metodistické svedectvo: evanjelium a posvätenie.

Gabriella Kopas
predsedajúca staršia

Dobry trh

V sobotu 29. 4. 2023 sa zapojila aj naša cirkev detským programom v rámci akcie Dobry trh, ktorý prebiehal v Bratislave na ulici Panenská. Napriek rôznym komplikáciám (choroba sestry Mileny – vedúcej detského tímu, dažď, zmeny počas programu) sa deťom program páčil, zapájali sa do súťaží a piesní. Neskôr si mohli vybrať hru s padákom alebo vyrábať motýľov (origami) s Evkou Absolonovou. Na záver brat kazateľ Štefan Rendoš pripravil pre tímy sladké poďakovanie.

Výročná konferencia v Prahe

12. – 14. 5. 2023 sa konala v Prahe Výročná konferencia ECM ČR, prvýkrát bez účastníkov zo slovenskej oblasti. Biskup Streiff si v kázni zvolil tému jednoty, keďže VK stála pred závažným rozhodnutím oddeliť sa od UMC a založiť autonómnu cirkev kvôli otázke, ako sa vysporiadať s témou ľudskej sexuality. V úctivej atmosfére, ktorá dala priestor aj hlasom nesúhlasu, prítomní diskutovali o návrhu na oddelenie od UMC. Konferencia dvojtrietinovou väčšinou rozhodla o vytvorení autonómnej cirkvi v procese trvajúcom niekoľko rokov. Nový biskup Zürcher vyjadril smútok nad rozhodnutím, ale zároveň dal najavo, že bude rozhodnutie rešpektovať a v rámci možností podporí ďalší proces. S veľkým poďakovaním sa prítomní rozlúčili s biskupom Patrickom Streiffom a jeho manželkou Heidi a privítali nového biskupa Stefana Zürchera s manželkou Valériou.

Zo stránky <https://www.umc-cse.org/>, red. krátené

Spomienka na brata Vlastislava Maláča

Dňa 10. 5. 2023 Pán Boh povolal do svojho nebeského príbytku vo veku 101 rokov brata Ing. Vlastislava Maláča, CSc. z Prahy, ktorý bol najstarším členom ECM už našej bývalej Výročnej konferencie.

V jeho domovskom zbore ECM Praha 2 sa 20. 5. 2023 uskutočnila spomienková bohoslužba. V príhovore sestry kazateľky Jany Křížovej zazneli slová z knihy proroka Izaiáša 40, 1 – 8 a z Ev. Lukáša 2, 21 – 32. Okrem iných zneli aj tieto verše: „teraz prepúšťaš, Pane, svojho služobníka podľa svojho slova v pokoji, lebo moje oči videli spasenie.“ Smrť nemusí byť beznádejná. Boh život dáva, život podporuje a stavia sa proti smrti. Boh to zreteľne vyjadril tým, že Ježiša vzkriesil z mŕtvych a vďaka Pánovi Ježišovi je možné zmrieť pokojne a zmierený s Bohom, tak ako Simeon, ktorý v Ježišovi uvidel Mesiáša, svetlo – záchranu pre národy.

K nám prichádza od Boha ponuka zmysluplného života, v ňom sa nestratí žiadny náš prejav milosrdenstva, žiadne naše láskavé slovo, žiadne naše dobré prianie, toto všetko je totiž v súlade s Božím poriadkom. Osobnosť človeka vrátane jeho myšlienok a činov nezanikne smrťou, zostáva zachovaná v Božej pamäti. To je večný život.

V spomienkach na brata zaznelo, že bol človekom, ktorý si vážil život. Celý život sa angažoval v metodistickej cirkvi. 60 rokov bol laickým kazateľom v pražskom zbore. Zastupoval cirkev ako delegát na Generálnych konferenciách v USA. Prekladal z angličtiny diela s cirkevnou tematikou. Bol technickým redaktorom časopisu Slovo a život. Ako človek si zachoval pokoru a láskavosť. Pre mnohých bol duchovnou oporou vo svojich vytrvalých modlitbách. Mal záujem o ľudí. Bol to spoľahlivý a disciplinovaný človek. Pevný a príkladný vo viere. Vedel ľudí povzbudzovať. Bol vzorom, ktorý ukazoval na Božie cesty.

My, ktorí sme ho poznali, zachovajme si na neho vo svojom srdci spomienku.

Štefania Sklenarová

Rozlúčková bohoslužba je na YouTube ECM Praha 2

Rozlúčili sme sa s bratom Pavlom Polákom

29. 5. 2023 Pán Boh odvolal do večnosti brata Ing. Pavla Poláka vo veku 80 rokov. Keď mi bola oznámená táto smutná správa, ktorá ma vnútorne zasiahla, išiel som do kancelárie a nazrel do zborovej matriky. Tam ma zaujalo, čo bolo zapísané pri mene brata Pavla. Okrem toho, že ho do členstva v cirkvi prijímal jeho otec Josef Polák, ktorý dlhé roky slúžil ako kazateľ, ma zaujal dátum prijatia do členstva. Ten bol totožný s dátumom jeho narodenia. Nevie, ako to bolo vtedy s tým zápisom, ale táto informácia vystihuje jednu oblasť života brata Pavla, a to, že celý život bol aktívnou súčasťou nášho cirkevného spoločenstva.

Brata Pavla som mal možnosť spoznať iba na krátku chvíľu, hlavne počas mojej asi ročnej kazateľskej praxe v bratislavskom zbore pred 13 rokmi a

potom krátko po mojom nástupe do terajšej pozície kazateľa zboru. To už bol čas, kedy zápasil s chorobou, ktorá mu znemožňovala sa aktívne zúčastňovať zborových aktivít. Napriek tomu sa v koronovom období občas pripájal na online biblické hodiny.

Z toho mála, čo som ho poznal, ma zaujal pokoj, ktorý z neho vyžaroval. Jeho kresťanstvo nevychádzalo z toho, že bol synom kazateľa, alebo že bol zapojený do služby v cirkvi hlavne ako organista. U neho išlo o niečo viac, o niečo hlbšie, čo je vyjadrené aj na smútočnom oznámení: „Neboj sa, ved' som ťa vykúpil. Zavolať som ťa po mene, ty si môj.“ (Iz 43, 1) Tento verš nám predstavuje Boha, ktorý miluje človeka, zaujíma sa o neho a s ktorým môžeme mať osobný vzťah. A v takého Boha veril aj brat Pavel, tomu Bohu slúžil a práve to bol ten pokoj od Boha, ktorý z neho vyžaroval.

Ako farár cirkevného spoločenstva ECM Bratislava-Staré Mesto, chcem v mene jej členov vyjadriť poďakovanie Bohu za jeho život, službu a modlím sa za Božie potešenie pre celú rodinu.

Štefan Rendoš

Rozlúčková bohoslužba je na YouTube ECM BA Staré Mesto

Milé deti,

určite máte doma nejaké knihy. Ktorá je vaša najobľúbenejšia kniha? Menšie deti majú rady, ak im číta niekto dospelý. Najkrajšia kniha, akú môžeme mať, je Božie slovo, Biblia.

Doplňte písmená podľa obrázkov:

Biblia je   , ktorú nám dal   .

Hovorí sa v nej o tom, ako   nás Boh   .

Vymaľujte si obrázok. Otec s dcérou a synom čítajú Bibliu. Syn si ale schoval do Biblie mobil, ktorý mu zazvonil notifikáciou. Prezradil ho, aj vyrušil ich čítanie. Mobil je dobrá vec, ale má aj dosť rozpätí.

A =
 B =
 E =
 H =
 I =
 J =
 K =
 L, Ľ =
 M =
 N =
 O =
 U =
 V =

Najdôležitejší verš v Božom slove je v Evanjeliu Jána 3, 16.

Doplňte chýbajúce slová:

Ved' Boh tak miloval _____, že dal svojho jednorodeného Syna, aby nezahynul _____, kto v Neho _____, ale mal večný _____.

život, svet, nik, verí

Detský kútik pripravili Rebekah (kresba) a Milena (text)

Aj vy buďte trpezliví a posilnite si (tajnička).							dávala rady	omámila alkoholom	2	arabské mužské meno
Autor: RINGO	ofúkol	3	meno Pacina	zvýšený tón d	stredoveký majetok	úloha herca				
skupina domov						výzva				
prevažoval						rieka v Rusku sadenica révy				
Institut Pasteur			pridávalo soľ hviezda v súhv.							obyvatelia Írska
papagáj				pristihne časť Moskvy						
Literárna tlačová agentúra					predložka -vzadu- 51 rímsky			st. plošná miera vylučovacia spojka		
Pomôcky: Tusk, ala atair Arbat	podpera chromých záhradná rastlina						za nijakých okolností odchlop			
dôkaz nevinny						Odvoz a likvidácia odpadu somár				kridlo (odb.)
žltý nekovový chemický prvok					býv. odev. podnik (TN) Univerzita					
Tŕieňové železáry			predseda EÚ majiteľ (hovor.)					plurál (skr.) odroda kelu		
vybaviť (angl.)				podnik v Semiloch opak dňa						orgán zraku
mužské meno (8. 3.)					poľuje udieral					
Pomôcky: alod loza, ovasa Dibi, rig	Slovenská republika	krmivo pre vtáky Rhode Island				hybský zbojník a dato				
1							rival			
Mária (dom.)				Lidová demokracie			Adolf (dom.)			

Správne znenie tajničky z Ohniska marec – apríl bolo: Americký evanjelista Billy Graham: „Kristus nielen zomrel za **všetkých**, ale zomrel za **každého**.“

Blahoželáme

Brat **Ján Šulan** zo zboru Sereď sa dožil krásnych 75 rokov. V máji sa z Božej milosti dožila 70 rokov sestra **Anna Pavelková** z trnavského zboru. Bývalý kazateľ z Gerlachova, brat **Luboslav Sirkovský**, v súčasnosti už na dôchodku, bude mať v júli 70 rokov.

Milá sestra Anka, milí bratia Janko a Lubo, prajeme vám všetko dobré. Nech vám Božia láska naplňa každý nový deň a v Pánovom Slove nech naďalej nachádzate potešenie a nádej.

Odišiel do večnosti

Vo veku 80 rokov Pán Boh odvolal 29. 5. 2023 do večnosti brata Ing. Pavla Poláka z Bratislavy. Pavel bol synom Josefa Poláka, ktorý bol kazateľom v Bratislave a v rokoch 1951 – 1981 bol za prácu metodistickej cirkvi na Slovensku zodpovedný ako jediný ordinovaný kazateľ. Brat Pavel Polák celý svoj život patril do bratislavského zboru ECM, kde hrával na organe. Rád spieval na Božiu slávu aj v spevokole. Posledná rozlúčka sa konala 2. 6. 2023 v modlitebni ECM na Panenskej ulici v Bratislave. Smútiacej rodine prajeme Božie potešenie a posilnenie do ďalších dní.

Dary na Ohnisko (apríl – máj 2023)

Helena Elizeušová 20 €

Helena Jurášová 50 €

Nemenovaný darca 30 €

Ďakujeme!

Vydáva: Evanjelická cirkev metodistická
Panenská 10, 811 03 Bratislava
Tel.: 02/5441 4468
ISSN 1339-2956

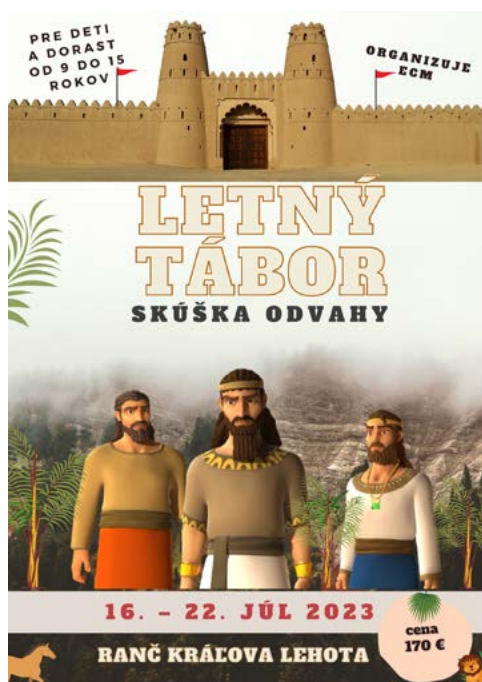
Ohnisko vychádza päťkrát v roku.
Náklady na jedno číslo sú 0,90 eur + poštovné.
Prispieť môžete na č. ú.:
SK821111000000611690036,
VS: 9172 alebo poštovou poukážkou.
Ďakujeme.

PodĎakovanie

Sestre Mgr. et Mgr. Mariane Kušiakovovej ďakujeme za vyše 8-ročnú prácu v cirkvi. Mariana bola našou spolupracovníčkou v redakčnej rade, robila jazykové korektúry Ohniska. Neostalo to len pri tom, ochotne prekladala články z nemčiny, písala témy, či iné príspevky.

Maňa, ďakujeme, že si nás obohatila svojimi znalosťami, humorom, vierou i modlitbami. Budeš nám v tomto kolektíve chýbať. Do ďalšej etapy života Ti prajeme veľa Božieho požehnania, radosti z pracovných úspechov a šťastia v osobnom živote.

Redakčná rada Ohniska

Ohnisko 5 – 6/2023 (12. 6. 2023)

Redakčná rada:
Milena BELKOVÁ
Lenka PROCHÁZKOVÁ
Luboš TAGAJ
Michaela MIHOKOVÁ